

The Holy See

Слава Ісусу Христу!

1. *"Що лиш скаже вам, - робіть"* (Ів 2,5).

Уривок із Євангелія, який був щойно прочитаний, представляє першу учать Марії у прилюдному житті Ісуса і підкреслює її співпрацю з посланництвом Сина. У Кані Галилейській, під час весільного бенкету, в якому беруть участь Марія, Ісус та Його учні, не вистачило вина. Виявляючи віру в Сина та йдучи з допомогою молодому подружжю, яке потрапило у скрутне становище, Марія спонукує Спасителя, щоб потурбувався про це і зробив перше чудо.

"Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя" (Ів 2,4), відповідає Ісус. Марія не знеохочується цими словами і, звертаючись до слуг, каже: *"Що лиш скаже вам, - робіть"* (Ів 2,5). Вона відновлює своє довір'я до Сина і її посередництво винагороджується чудом.

Сьогоднішня євангельська подія запрошує нас споглядати на Марію як на "Допомогу християнам" у кожній потребі. Було б повчальним пройти історичним шляхом віруючого народу, щоб побачити знаки материнського заступництва Марії, яка завжди турбується про добро Своїх дітей. Можемо зібрати незліченні свідчення втручання Марії, щоб захистити як поодиноких людей, так цілі спільноти. Але найкращі свідчення можемо зібрати у житті ваших святих.

Зупинімо сьогодні наші погляди на двох синях цієї Землі, для яких набожність до Найсвятішої Діви стала спонукою до життя у досконалості, сьогодні урочисто признаної. Вони - це архієпископ Йосиф Більчевські та священник Зигмунт Гораздовські. Обидва плекали глибоку любов до Матері Господа. Їхнє життя і їхня душпастирська праця були постійною відповіддю на запрошення: *"Що лиш скаже вам, - робіть"*. Героїчно слухняні навчання Господа вони пройшли вузькою стежкою святості. Обидва жили тут, у Львові, майже в тих самих роках. Сьогодні вони разом записані у Книгу Блаженних.

2. Згадуючи їх, я щиро вітаю усіх вас, тут присутніх. В особливий спосіб вітаю Достойних Кардиналів Мар'яна Яворського і Любомира Гузара, Владик Української Єпископської

Конференції та Владик Синоду Єпископів Української Греко-католицької Церкви. Вітаю вас, священники, монахи і монахині, семінаристи, а також усіх вас, хто активно трудиться в різних ділянках пастирської діяльності. З любов'ю вітаю молодь, родини, хворих і всю спільноту, тут численно зібрану, щоб прийняти духовне повчання нових Блаженних.

Я радий, що Львівська Архідієцезія отримує ще одного Блаженного Архиепископа. Після Якуба Стшем'є, який був душпастирем цього народу в роках від 1391 до 1409 і був проголошений Блаженним у 1790, сьогодні виносимо для прослави на престолах ще одного пастиря цієї Архідієцезії Йосифа Більчевського. Чи це не свідчить про послідовність віри цього народу та про Боже благословення, яке посилає Пастирів, гідних свого покликання. Як не дякувати Богові за цей дар, який Він уділив Львівській Церкві.

Архиепископ Йосиф Більчевські запрошує нас жити великодушною любов'ю до Бога й до ближнього. Це було найвищим правилом його життя. Вже від перших років священства він плекав палку любов до об'явленої Істини, що привело його до богословських пошуків самобутнього шляху втілення в конкретну поведінку заповіді любові до Бога. У священничому житті, як також на важливих посадах, які він займав Львівському Університеті "Яна Казимира", разом із любов'ю до Бога він завжди засвідчував також і велику любов до ближнього. Плекав особливе милосердя до бідних і підтримував шанобливі та щирі стосунки як з колегами, так із студентами, які завжди відповідали йому великою пошаною і любов'ю.

Призначення його на пост Архиепископа дало йому нагоду поширити межі своєї милосердної любові. В особливо важкий період першої світової війни, новий Блаженний виявився немов живою іконою Доброго Пастиря, готового потішати та підтримувати своїх вірних натхненними й повними доброзичливості словами. Він поспішав з допомогою потребуючим, яких так любив, що хотів залишитись з ними навіть після своєї смерті, вииявивши бажання бути похованим на Янівському цвинтарі у Львові, який приймав тлінні останки знедолених. Слуга добрий і вірний Господеві, оживлений глибокою духовністю та неустанною любов'ю, він був любленим і шанованим всіма своїми співвітчизниками, не зважаючи на віровизнання, обряд чи національність.

Сьогодні його свідчення стає захоотою і спонукою до того, щоб також і наша апостольська діяльність, оживлена глибокою молитвою і ніжною набожністю до Пречистої Діви, була повністю посвячена славі Божій та служінню святій Матері Церкви для добра душ.

3. Ця беатифікація є причиною особливої радості також і для мене. Блаженний Йосиф Більчевські належить до лінії мого апостольського наслідства. Бо, дійсно, він висвятив Архиепископа Болеслава Твардовського, який, у свою чергу, висвятив єпископа Євгенія Базяка, з рук котрого я отримав єпископські свячення. Сьогодні, отже, я також отримую нового, особливого покровителя. Дякую Богові за цей чудовий дар!

Крім того, є ще й інша особливість, яку при цій нагоді не можна залишити без уваги. Блаженний Архієпископ Білчевські був висвячений Кардиналом Яном Пузиною, єпископом Краківським. Поруч із ним, як співсвятителі були блаженний Йосиф Севастіян Пельчар, єпископ Перемиський, і Слуга Божий Андрей Шептицький, греко-католицький Архієпископ. Чи це не була подиву гідна подія? У цьому випадку Дух Святий звів разом трьох великих Пастирів, з яких двоє вже проголошені блаженними, а третій, якщо це Богові угодне, ним буде. І справді, ця Земля заслуговувала бачити їх разом в урочистій події висвячення Наступника Апостолів. Ця їхня єдність залишається як знак і заклик для вірних обох громад, які за їхнім прикладом запрошені будувати сопричастя, якому підступно перешкоджають спомини історичних подій і упередження, зроджені націоналізмом.

Сьогодні, віддаючи славу Богові за непоборну вірність Євангелії цих Його Слуг, відчуваємо внутрішній поштовх визнати ті невірності Євангелії, яким піддалось немало християн як польського, так і українського походження, котрі проживають у цих місцевостях. Тепер настав час відмежуватися від болючого минулого. Християни обох національностей мають крокувати разом в ім'я єдиного Христа Ісуса в напрямку до єдиного Отця під проводом того ж самого Святого Духа, джерела і основи єдності. Отримане й дароване прощення нехай розійдеться, наче благодотворний бальзам, в серці кожного. Очищення історичної пам'яті нехай схиляє всіх до переваги того, що об'єднує над тим, що розділяє, щоб будувати разом майбутнє взаємної поваги, братньої співпраці і справжньої солідарності. Сьогодні Архієпископ Йосиф Білчевські та його святителі Пельчар і Шептицький закликають вас: Будьте з'єднані!

4. За єпископського правління Монсиньора Білчевського останню частину свого земного життя прожив у Львові також і отець Зиґмунт Ґораздовські, справжня перлина латинського духовенства цієї Архідієцезії. Надзвичайно милосердна любов спонукала його до постійної посвяти себе бідним, не зважаючи на його слабке здоров'я. Постать молодого священика, який забувши про серйозну небезпеку зараження, залишилась у пам'яті його сучасників як живе свідчення милосердної любові Спасителя: він постійно відвідував хворих у Войнилові та особисто займався тілами померлих від холери.

Він відзначався гарячою любов'ю до Євангелія, що привело його до діяльності у школах, у сфері видавництва та в багатьох катехитичних починаннях, перш усього з молоддю. Його апостольська діяльність, потім була підтверджена невтомним добродійним зобов'язанням. У пам'яті вірних Львова він залишається "батьком бідних" і "священиком бездомних". У цій сфері його винахідливість та посвята не знали меж. Як секретар "Інституту бідних християн" він був присутній всюди, куди його приводив стривожений поклик людей, яким він старався допомогти, саме тут, у Львові, численними харитативними інституціями.

Визнаний після смерті "справжнім монахом, хоч і не складав окремих обітів", за свою повну відданість Христові, убогому, чистому й послушному, він залишається для всіх

привілейованим свідком божественного милосердя. Він зокрема є свідком для вас, дорогі Сестри Святого Йосифа, що стараєтесь його вірно наслідувати, поширюючи любов до Христа і до ближніх, за посередництвом виховної та милосердної діяльності. Від блаженного Зиґмунта Ґораздовського ви навчилися підтримувати апостольську діяльність, ревним молитовним життям. Моїм бажанням є, щоб ви змогли так як і він, узгоджувати діяльність з контемпляцією, живлячи ваше благочестя щирою набожністю до Христових Страстей, ніжною любов'ю до Непорочної Діви та особливим почитанням Святого Йосифа, бо його віру, покору, обачність та відвагу старався наслідувати отець Зиґмунт .

5. Дорогі священики, монахи й монахині, семінаристи, катехити і студенти теології, нехай же приклад блаженного Йосифа Більчевського та Зиґмунта Ґораздовського стане для вас стимулом. В цю хвилину особливо думаю про вас і запрошую прийняти духовну й апостольську науку цих двох Блаженних пастирів Церкви. Наслідуйте їх! Так само, як і вони, також і ви, що на різні лади в особливий спосіб служите Євангелію, повинні робити все можливе, щоб через ваше свідчення кожна людина, не зважаючи на свій вік, походження, формацію, суспільний стан, у глибині серця почувала себе любленою Богом. Саме у цьому полягає ваше посланництво.

Нехай вашим найпершим завданням буде любити всіх і бути готовими послужити кожному зокрема, щоб вам ніколи не забракло вірності Христові та Церкві. Очевидно, що ця дорога, повна труднощів та незрозумінь, і вона часом може довести також і до переслідування.

Це добре усвідомлюють старші. Між вами є багато таких, які в другій половині минулого століття перенесли немало страждань за свою приналежність до Христа, до Церкви. Хочу віддати шану всім вам, дорогі священики, монахи й монахині, що залишилися вірними цьому Божому народові. І також вам, що тепер поруч із цими благородними робітниками Євангелія стараєтесь продовжувати їхню місію, кажу: Не бійтеся! Христос не обіцяє легкого життя, але Він завжди запевняє свою допомогу.

6. *Duc in altum! Відпливи на глибінь*, Церкво Львова для вірних латинського обряду! Господь з Тобою! Не бійся труднощів, які також і сьогодні зустрічаються на твоїй дорозі. З Христом ти будеш переможною. Відважно вибери святість: там знаходиться надійна передумова справжнього миру та тривкого поступу.

Найдорожчі Брати і Сестри, доручаю вас заступництву Марії, прихильної Матері Божої, яку від віків вшановуєте в іконі, яку сьогодні матиму радість коронувати. Я щасливий, що також можу поклонитися перед цією іконою, яка пам'ятає обітниці короля Яна Казимира. "Чарівна Зірка Львова" нехай буде вашою підтримкою і нехай принесе вам повноту ласк.

Львівська Церкво для вірних латинського обряду, нехай заступаються за тебе всі святі мужі і жінки, що збагатили твою історію. Нехай охороняють тебе в особливий спосіб Блаженні

Архієпископ Якуб Стшем'є і Йосиф Більчевські з отцем Зигмундом Гораздовським. Іди вперед з довір'ям в ім'я Христа, Спасителя людини. Амінь.